

JUDECĂTORIA SECTORULUI 1 BUCUREȘTI

DOSAR NR. 23033/299/2007

Amânare pronunțare la 08.06.2009

Sediu București:
Piața Victoriei
Șos. N. Titulescu nr. 4-8
America House et. 8
Sector 1
011141 București
Tel: (40-21) 204 88 90
Fax: (40-21) 204 88 99
E-mail: office@tuca.ro
Web: www.tuca.ro

CONCLUZII SCRISE

Formulate de Victor-Alexandru Roncea, pârât în cauza ce face obiectul dosarului mai sus rubricat, prin care solicit:

- admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive față de pretenția reclamantului de a fi obligat la plata sumei de 250.000 lei reprezentând despăgubiri pentru "*publicațiile apărute pe site-ul Asociației Civic Media*";
- pe fond, respingerea cererii ca neîntemeiată.

I. CHESTIUNI PRELIMINARE

1. Expunerea pretențiilor reclamantului

Prin cererea înregistrată la instanță la data de 10.12.2007, reclamantul Berindel Mihnea a solicitat instanței de judecată obligarea subsemnatului, în solidar cu Asociația Civic Media și ziarul Ziua, la:

- plata sumei de 330.000 lei, pentru compensarea prejudiciului moral decurgând din atingerea adusă demnității, imaginii și reputației reclamantului în urma "campaniei de denigrare" purtate împotriva sa prin intermediul ziarului Ziua și al web-siteurilor ziarului Ziua și al Asociației Civic Media;
- să asigur, pe cheltuiala mea și a celorlalți pârâți, publicarea hotărârii judecătorești care se va pronunța în prezenta cauză în primele 10 ziare ca difuzare la nivel național;
- să asigur, pe cheltuiala mea și a celorlalți pârâți, publicarea și în ziarul Ziua a hotărârii judecătorești care se va pronunța în prezenta cauză și să înlătur, pe propria cheltuială și a celorlalți pârâți, conținutul defăimător postat pe web-siteurile ziarului Ziua și al Asociației Civic Media, precum și pe legăturile conexe.

Sediu Cluj:
Str. János Bolyai nr. 1
Et. 1, 400096
Cluj-Napoca
Tel: (40-364) 11 69 06 / 07
Fax: (40-364) 11 69 05

2. Apărările mele

Prin întâmpinarea depusă de subsemnatul la termenul de judecată din data de 03.03.2008, am invocat excepția inadmisibilității acțiunii întemeiate pe art. 1003 C. civ. și am arătat că:

- articolul invocat de reclamant "*Când minciuna stă cu președintele la masă*" din ziarul Ziua din data de 24.07.2007 cuprinde o singură afirmație la adresa reclamantului – ce ar putea fi eventual imputată mie ca autor al respectivului articol, precum și ziarului Ziua; cu precizarea că articolul viza o altă "*personalitate*", iar nu persoana reclamantului, afirmația nefiind decât una tangențială, fiind prin urmare de o mică importanță;
- celelalte afirmații ar fi fost postate pe site-ul Asociației Civic Media (persoană juridică), putând eventual fi imputate acesteia, iar nu ziarului Ziua și nici subsemnatului.

Pe cale de consecință, am arătat că instanța ar trebui să discerna cu atenție asupra metodei de reparație propuse de reclamant, respectiv asupra solidarității părților.

În prima formă a cererii de chemare în judecată, aceasta era inadmisibilă, subsemnatul neputând răspunde în solidar decât eventual cu ziarul Ziua pentru afirmația publicată în acesta din urmă la data de 24.07.2007.

De asemenea, nici ziarul Ziua nu poate răspunde în solidar cu Asociația Civic Media pentru afirmațiile postate pe site-ul acesteia din urmă, pentru că nu există nici o legătură între cele două persoane juridice. De altfel, nici Asociația Civic Media nu poate răspunde în solidar cu Ziarul Ziua pentru afirmațiile publicate de aceasta din urmă - fiind două persoane juridice distincte pe care nu le leagă nici un raport obligațional.

3. Efectul apărărilor mele

Ca urmare a întâmpinării depuse și ca răspuns la argumentele invocate în susținerea excepției inadmisibilității¹, reclamantul depune la termenul de judecată imediat următor, o cerere intitulată "*Precizări formulate de reclamant cu privire la excepția inadmisibilității invocată de Victor Roncea*" prin care invocă în mod surprinzător o "*campanie denigratoare*" îndreptată împotriva reclamantului, a cărei "*punct de legătură între cele două mijloace*

¹ și ca o recunoaștere tacită a justeței acestor argumente – n.n.

de desfășurare a acestei campanii (publicațiile Ziua și publicațiile Civic Media) este reprezentat de pârâțul Victor Roncea – în același timp angajat al ziarului Ziua și președinte al Asociației Civic Media (subl. ns.)”.

II. EXCEPȚIA LIPSEI CALITĂȚII PROCESUALE PASIVE FAȚĂ DE PRETENȚIA RECLAMANTULUI DE A FI OBLIGAT LA PLATA SUMEI DE 250.000 LEI REPREZENTÂND DESPĂGUBIRI PENTRU “PUBLICAȚIILE APĂRUTE PE SITE-UL ASOCIAȚIEI CIVIC MEDIA”

1. Asociația Civic Media

Din înscrisurile depuse de subsemnatul la dosarul cauzei la termenul din 02.02.2009, respectiv actele de constituire ale Asociației Civice de Media eu.ro.21 Civic Media Association² rezultă faptul că această fostă pârâtă în cauză este o persoană juridică cu caracter colegial și scop nepatrimonial, având activități mass-media, civice, culturale și științifice. Conform statutului, asociația are organe de conducere proprii.

Prin Adresa depusă la dosarul cauzei, Asociația Civic Media, prin Codruț Ionescu (director și membru fondator), se fac următoarele precizări punctuale:

“Începând cu 1 ianuarie 2007, domnul Victor Roncea, membru fondator al organizației a devenit, din coordonator executiv, președinte de onoare al Asociației, cu rol consultativ (s.n.)”.

De asemenea, se menționează faptul că *“Pagina de internet a asociației, www.civicmedia.ro, a fost înregistrată ca domeniu de către coordonatorul de atunci al organizației, domnul Victor Roncea³. Însă încărcarea acestei pagini cu informații la zi se realizează practic de către toți membrii asociației posesori ai parolei de acces. Practic, în ceea ce privește articolele aflate pe site, în orice moment apare o informație nouă, aceasta este adăugată, pentru a se întregi materialul publicat, orice de către cel care este în posesia acestuia ori de către cel responsabil de site în ziua respectivă (s.n.)”.*⁴

² Cunoscută publicului larg sub denumirea de Asociația Civic Media, nume la care ne vom referi constant în cele ce urmează

³ Prin răspunsul dat la interogatoriu am menționat faptul că într-adevăr am rezervat site-ul www.civicmedia.ro. Însă site-ul s-a aflat permanent la dispoziția asociației, fiind utilizat conform destinației.

⁴ Adresa Asociației Civic Media, filele 2-3.

În ceea ce privește materialul privitor la reclamant, s-a respectat aceeași procedură de lucru, aspect ce reiese din fila 3 (paragrafele 1,2,3) ale adresei anterior menționate.

2. Nu se poate reține culpa subsemnatului pentru postările pe site-ul www.civicmedia.ro

Nu se poate reține culpa subsemnatului pentru pretinsele fapte nelicite cauzatoare de prejudicii reclamantului, atâta vreme cât la datele comiterii acestora (01.03.2007 și 24.08.2007) deținem doar o funcție onorifică în cadrul Civic Media, cu rol strict consultativ.

Chiar dacă anterior, după cum însăși Civic Media recunoaște, am fost atât membru fondator, cât și coordonator executiv, nu puteam decât să respect prevederile art. 19-21 din Statut, respectiv să aduc la îndeplinire hotărârile Consiliului Director asigurând conducerea operativă a activităților Asociației.

Cu atât mai mult se impune analizarea calității procesual pasive a subsemnatului având în vedere faptul că nu mai dețineam aceste atribuții începând de la data de 01.01.2007.

Mai mult decât atât, am arătat faptul că postările pe site au fost făcute de Asociație, iar nu de către subsemnatul.

Chiar dacă s-ar reține ilicitul acestei acțiuni, ea ar fi imputabilă organizației, iar nu subsemnatului.

3. Reclamantul a formulat cerere de renunțare la judecată cu pârâta Asociația Civic Media

A făcut acest lucru prin cererea depusă la termenul din 18.02.2008.

Ulterior, așa cum am arătat, prin precizarea depusă la dosarul cauzei la data de 07.04.2008, reclamantul a renunțat și la solidaritatea dintre pârâți, solicitând însă ca pentru pretinsele fapte nelicite săvârșite de Civic Media⁵, să răspundă patrimonial tot subsemnatul.

Efectul deplin al admitterii cererii de renunțare la judecată în contradictoriu cu pârâta Civic Media constă în renunțarea efectivă la pretențiile de 250.000 lei, nu la transferarea acestei pretenții în contradictoriu cu un alt pârât.

⁵ Appreciate de reclamant ca reparabile cu suma de 250.000 lei

4. Caracterul nefondat al demersului de atragere a răspunderii subsemnatului pentru fapta altuia

O eventuală angajare a răspunderii subsemnatului pentru fapta altuia este un demers nefondat. Pe cale de consecință, solicit să luați act de faptul că subsemnatul nu am calitate procesuală pasivă față de pretențiile reclamantului împotriva pârâtei Asociația Civic Media și să admiteți excepția astfel cum a fost formulată și motivată.

În subsidiar, am rugămintea de a avea în vedere argumentele expuse și când veți analiza fondul cauzei.

III. CEREREA RECLAMANTULUI ESTE NEÎNTEMEIATĂ

A. ÎN CEEA CE PRIVEȘTE PRETENȚIILE BĂNEȘTI, NU SUNT ÎNDEPLINITE CONDIȚIILE DE ADMITERE A CERERII PRIVIND ANGAJAREA RĂSPUNDERII CIVILE A SUBSEMNATULUI PENTRU FAPTA PROPRIE

Temeiul juridic al pretențiilor reclamantului, arătat la fila 2 a cererii de chemare în judecată, îl constituie art. 998-999 C.clv.

Pe cale de consecință, pentru a se putea considera că aș fi săvârșit un delict civil, pentru care s-ar impune acordarea de măsuri reparatorii, ar trebui să se poată reține, în mod cumulativ, existența unui prejudiciu dovedit, existența unei fapte ilicite, existența unui raport de cauzalitate între faptă și prejudiciu (fapta să cauzeze prejudiciul), precum și existența vinovăției.

În ceea ce privește prejudiciul, acesta trebuie să fie dovedit, nu doar afirmat, iar paguba și/sau suferința să fie reală; cât privește fapta ilicită, aceasta trebuie să conștie într-o încălcare a unei norme legale în vigoare; în ceea ce privește legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu, fapta ar trebui să producă direct și nemijlocit prejudiciul, iar în ceea ce privește vinovăția, ar trebui dovedit faptul că subsemnatul aș fi acționat cu depășirea limitelor bunei credințe.

1. Prejudiciul suferit de către reclamant este doar afirmat

(i). Prejudiciul a fost definit de doctrina juridică drept paguba sau dauna suferită de o persoană ca urmare a faptei altei persoane

În doctrină s-a arătat că prejudiciul, paguba sau dauna constau în rezultatul sau efectul negativ suferit de o anumită persoană, ca urmare a faptei săvârșite de o altă persoană⁶.

Într-o altă opinie⁷, prejudiciul a fost definit asemănător, acesta constând în rezultatele dăunătoare, de natură patrimonială sau nepatrimonială, efecte ale încălcării drepturilor subiective și intereselor legitime ale unei persoane.

Distincția între paguba patrimonială și nepatrimonială se regăsește și la autorii anterior menționați⁸, prejudiciul patrimonial fiind cel concretizat într-o pagubă efectivă, materială, cuantificabilă în bani, în timp ce dauna morală presupune că prejudiciul nu este susceptibil de evaluare bănească.

Autorii menționați arată: *„Problema reparației bănești a prejudiciilor morale constituie una dintre problemele controversate chiar în sistemele de drept ale statelor care au admis în mod constant plata de despăgubiri bănești pentru asemenea prejudicii* (subl. ns.) *Au fost ridicate astfel obiecțiuni împotriva unui astfel de sistem de reparare a prejudiciilor morale, invocându-se „imposibilitatea reparării bănești a acestor daune”, „caracterul arbitrar al acestei reparații, deoarece nu se poate stabili nici un fel de corespondență între durerea morală și o anumită sumă de bani”. Referitor la despăgubirile acordate pentru prejudiciile rezultate din atingerile aduse sentimentelor de afecțiune s-a afirmat că ele au un „caracter imoral”⁹.*

Caracterul controversat al acestor tipuri de reparații – reparații bănești pentru prejudicii greu (dacă nu chiar imposibil) de cuantificat în bani este reținut și de ceilalți autori menționați¹⁰.

(ii). Nu se regăsesc în speță criteriile pentru cuantificarea prejudiciului

Revenind la prejudiciu, pentru a se reține existența unui prejudiciu patrimonial, acesta trebuie să fie cert, determinat (sau determinabil) și să nu fi fost reparat¹¹.

⁶ Dr. Ioan Adam, *Drept civil, teoria generală a obligațiilor*, Editura Dacia Europa Nova Lugoj 2002, pp.275 și urm.; Constantin Stătescu, Corneliu Bârsan, *Drept civil. Teoria generală a obligațiilor*, Editura Allbeck, București, 2002, pp. 154 și urm.

⁷ Dr. Liviu Pop, *Teoria generală a obligațiilor*, Editura Lumina lex, București, 2000.

⁸ Ioan Adam, Constantin Stătescu, Corneliu Bârsan.

⁹ Constantin Stătescu, Corneliu Bârsan, *Drept civil. Teoria generală a obligațiilor*, Editura Allbeck, București, 2002, pp. 158 și urm.

¹⁰ Dr. Ioan Adam, *Drept civil, teoria generală a obligațiilor*, Editura Dacia Europa Nova Lugoj 2002, pp.278 și urm.

În ceea ce privește prejudiciul necuantificabil în bani, autorii menționați arată că lipsesc criteriile de stabilire a sumelor care se acordă celor cărora le sunt cauzate astfel de daune¹².

În speță, nici reclamantul nu arată în concret în ce ar fi constat prejudiciul suferit, mulțumindu-se să afirme că a fost prejudiciat în mod grav.

Pe cale de consecință, credem, revine instanței de judecată delicata sarcină de a stabili astfel de criterii, în funcție de specificul acestui caz.

(iii). Alte persoane care s-au considerat lezate prin fapte asemănătoare au primit reparația corespunzătoare în mod amiabil prin publicarea unui drept la replică

Revenind la speță, arăt nu este prima dată când o persoană s-a considerat lezată de un articol sau de o singură afirmație dintr-un articol semnat de subsemnatul.

De regulă, aceste persoane au considerat necesar și suficient să își facă cunoscut punctul lor de vedere, fapt pentru care întotdeauna atât eu cât și ziarul Ziua am acordat în cuprinsul ziarului spațiu pentru un „*drept la replică*”, ce a fost întotdeauna publicat.

Reclamantul Berindei Mihnea nu m-a contactat nici pe mine, nici ziarul Ziua pentru a obține publicarea unui astfel de drept la replică.

(iv). Despăgubirea pretinsă de reclamant este exorbitantă

Suma pretinsă de reclamant (80.000 lei, respectiv 250.000 lei) este exagerată, ba chiar exorbitantă. Acesta nu aduce nici un argument pentru a justifica aceste cifre.

Simpla înșiruire a titlurilor și activităților profesionale ale reclamantului nu este suficientă pentru a justifica prin sine însăși cuantumul exagerat de mare al acestor daune pretinse.

¹¹ Constantin Stătescu, Corneliu Bârsan, *Drept civil. Teoria generală a obligațiilor*, Editura Allbeck, București, 2002, pp. 164 și urm.

¹² Dr. Liviu Pop, *Teoria generală a obligațiilor*, Editura Lumina lex, București, 2000, pp. 208 și urm.

Spre exemplu, în dosarul nr. 6280/231/2006, prin sentința penală nr. 673/02.05.2008, instanța a acordat cu titlul de daune morale suma de 35.000 Euro, în condițiile în care dispunea de suficiente elemente pentru cuantificarea prejudiciului moral suferit.

Astfel, partea vătămată a suferit o vătămare corporală gravă ca urmare a unui accident auto.

Leziunile suferite (inclusiv la nivel cerebral) au necesitat un mare număr de intervenții chirurgicale, în prezent aceasta având nevoie de medicație și însoțitor cu caracter permanent.

Partea vătămată a rămas cu handicap sever permanent și incapacitate de muncă 100%.

În aceste condiții, instanța de judecată a apreciat că pentru repararea prejudiciului moral suferit de partea vătămată, suma de 127.634,50 lei reprezintă o reparație suficientă¹³.

Față de cele arătate, sumele de 80.000 lei sau 250.000 lei (în total 330.000 lei) solicitate de reclamant ca reparație a unui pretins prejudiciu moral sunt într-adevăr disproporționat de mari, ba chiar exorbitante¹⁴.

2. Fapta ilicită nu există

Subsemnatul nu am încălcat în nici un fel norme legale în vigoare, ci mi-am exercitat profesia de ziarist, în scopul informării opiniei publice. Afirmatia publicată sub semnătura mea de ziarul Ziua ce privea persoana reclamantului ar putea reprezenta o judecată de valoare asupra unor chestiuni de interes public, despre care nu se poate afirma că ar fi lipsită de o bază factuală.

(i). Nu am încălcat art. 2, 3 și 9 din Codul deontologic al ziaristului

Codul deontologic al ziaristului a fost adoptat de clubul roman de presa și poate fi accesat pe pagina de web <http://www.pressclub.ro/publicatii/cod.pdf>, însă nu reprezintă o normă de drept obiectiv. Nu este un act normativ în vigoare, este un act ce poate fi definit drept act colegial de îndrumare. Dar chiar de ar fi fost act normativ,

¹³ 35.000 Euro = 127.634,50 lei, la cursul oficial de 3,6467 publicat de B.N.R.

¹⁴ Chiar dacă s-ar admite ca sunt întrunite condițiile pentru atragerea răspunderii civile pentru fapta proprie, respectiv prejudiciu cert, faptă ilicită săvârșită cu vinovăție și relație de cauzalitate între faptă și prejudiciu.

subsemnatul, prin activitatea desfășurată, nu am încălcat în nici un fel prevederile acestuia.

Clubul român de presă este prezentat drept fiind reprezentantul a peste 40 de case editoriale care cuprind cele mai importante instituții mass-media naționale (presă scrisă, televiziuni, radiouri și agenții de presă).

În cuprinsul Codului, se fac referiri la: libertatea de exprimare a opiniilor, în scris, prin imagini sau prin alte mijloace de comunicare în masă, ce este garantată; la faptul că cenzura de orice fel este interzisă; la faptul că dreptul presei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngădit, precum și la faptul că autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor (subl. ns.).

Deasemenea, în cuprinsul Codului se încearcă definirea profesiei de ziarist, în rândurile căreia îmi desfășor și eu activitatea profesională. Astfel, se arată că ziarist profesionist este persoana care are drept ocupație principală și retribuită presa, posesoare a unei cărți de presă recunoscută de una din organizațiile profesionale, respectiv orice reporter, redactor, fotoreporter, grafician de presă, secretar de redacție, șef de secție sau departament, redactor șef sau adjunct, director de publicație, radio sau televiziune, cu o vechime minimă în presă de un an (perioada ce reprezintă stagiul în această activitate). În virtutea libertății de expresie, ziaristul are dreptul de a critica, argumentat, atât Puterea, cât și Opoziția, considerând drept unic criteriu de judecare a faptelor raportarea lor la legile țării și la principiile morale.

Art. 2 din Cod prevede obligația ziaristului de a verifica din cel puțin două surse informația pe care intenționează să o prezinte publicului larg.

Nu am încălcat în nici un fel această obligație deontologică, deoarece, chiar dacă s-ar admite că articolul incriminat ar constitui "știre de presă", așa cum reiese din chiar cuprinsul acestuia una din sursele mele bibliografice era opozantul anticomunist - jurnalistul și scriitorul Victor Frunză.

Aceeași informație circula însă de ceva mai multă vreme în mediul virtual (electronic), regăsindu-se, spre exemplu, pe site-ul <http://ro.altermedia.info> unde a fost postată la data de 22.11.2006.

Mai mult decât atât, din considerentele Deciziei nr. 1707/14.12.2006 a Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității se arată că reclamantul a fost recrutat de Securitate și că a avut două nume conspirative, "SANDU" și "MIRCEA".

Verificarea, înainte de redare, a informației, din cel puțin două surse, conform art. 2 din Codul deontologic al ziaristului, s-a efectuat.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 3 din Codul deontologic, acest text prevede că ziaristul nu are dreptul să prezinte opiniile sale drept fapte, știrea de presă trebuind să fie exactă, obiectivă și să nu conțină păreri personale.

Articolul 3 din cod se referă însă strict la „știrea de presă” fără însă a încerca să îngrădească libertatea de opinie a ziaristului exprimată printr-o judecată de valoare sau într-un editorial sau într-un pamflet.

Cu alte cuvinte, materialul publicat incriminat ar trebui să poată fi calificat fără urmă de dubiu drept „știre de presă” pentru a se putea reține încălcarea prev. art. 3 din Cod.

Afirmația publicată sub semnătura mea de ziarul Ziua ce privea persoana reclamantului ar putea reprezenta o judecată de valoare asupra unor chestiuni de interes public, despre care nu se poate afirma că ar fi lipsită de o bază factuală.

Art. 9 din Codul deontologic al ziaristului prevede în sensul în care se instituie noțiunea de abatere disciplinară gravă, definită drept fapta ziaristului de a distorsiona intenționat informația, de a face acuzații nefondate, de a plagia sau folosi neautorizat fotografii sau imagini TV și surse ori de a calomnia alte persoane.

Însă abaterea disciplinară a ziaristului este o atribuție a Consiliului de onoare al Clubului Român de Presă, organism instituit prin același Cod. Stabilirea aplicabilității sau neaplicabilității art. 9 este o atribuție a numitului Consiliu de Onoare.

Nu am cunoștință ca reclamantul să se fi adresat Consiliului de Onoare al Clubului Român de Presă sau ca acesta din urmă să fi reținut în culpa mea vreo abatere disciplinară gravă.

Și nu în ultimul rând, așa cum am menționat anterior, Codul nu este un act normativ în vigoare, este un act ce poate fi definit drept act colegial de îndrumare, ale cărei norme le-am respectat integral.

(ii). Nu mă fac vinovat de fapte asimilabile insultei sau calomniei

Articolul din data de 24.07.2007 la care se face referire cuprinde o singură afirmație care se regăsește în lista afirmațiilor pretins calomnioase din cererea de chemare în judecată (fila 4).

Acest articol s-a vrut a fi o privire aruncată nu reclamantului, ci unei alte persoane, Vladimir Tismăneanu, președinte al Comisiei Prezidențiale Consultative pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România (“Comisia Tismăneanu”), reclamantul fiind menționat doar în treacăt, în mod tangențial.

În ceea ce privește persoana reclamantului, în considerarea calității sale de membru al comisiei anterior menționate, se puteau emite judecăți de valoare care să arate în ce măsură acesta se ridică sau nu la importanța sarcinii sale, se puteau pune în discuție probitatea sa, istoricul său etc. – totul justificat de importanța deosebită pentru opinia publică a demersului în care acesta era implicat.

Celelalte afirmații la care face referire reclamantul la fila 5 a cererii sale nu se regăsesc în articolul publicat sub semnătura mea de ziarul Ziua, pe cale de consecință neputând fi imputate nici mie, ca semnatar al articolului, nici ziarului.

(iii). În considerentele Deciziei nr. 1707/14.12.2006 a Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității se arată că reclamantul a fost recrutat de Securitate și că a avut două nume conspirative, “SANDU” și “MIRCEA”

La cererea reclamantului din prezenta cauză, precum și la cererea de verificare înaintată de Administrația Prezidențială, Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității (în continuare “CNSAS”) a verificat trecutul reclamantului, pentru a stabili dacă acesta a fost sau nu a fost agent sau colaborator al poliției politice comuniste.

Pentru aceasta, CNSAS a emis Decizia nr. 1707/14.12.2006, în ale cărei considerente se arată următoarele:

- reclamantul Berindei Mihnea a fost recrutat de Securitate în cursul anului 1968, și a avut două nume conspirative, "SANDU" și "MIRCEA"¹⁵;
- au fost identificate mai multe note dactilografiate, purtând în antet cele două nume conspirative, în care se făcea referire la alegerile din cadrul Asociației Studenților de la Facultatea de Istorie, la felul în care sursa "MIRCEA" a cunoscut o serie de persoane, modul în care s-au desfășurat alegerile din cadrul Asociației Studenților de la Facultatea de Istorie, despre vizita făcută de un grup de cetățeni francezi în România, despre modul în care au decurs festivitățile de aniversare a mișcării de la Putna din 1871, despre discuțiile pe teme studențești purtate de sursă cu un grup de colegi, despre vizita unor rude din străinătate.

Colegiul CNSAS a decis, cu toate cele anterior menționate, asupra faptului că reclamantul nu ar fi fost agent sau colaborator al poliției politice comuniste.

Acest document a stat la baza singurei afirmații făcute despre reclamant în cuprinsul articolului publicat sub semnătura mea de ziarul Ziua la data de 24.07.2007. În acest fel, reținând considerentele Deciziei CNSAS nr. 1707/14.12.2006, în care se arată că reclamantul a fost recrutat de serviciile informative și a dat note informative, s-a făcut respectiva afirmație. Aceasta nu contravine concluziei finale a Deciziei CNSAS, deoarece nu am afirmat niciodată că reclamantul ar fi fost agent sau colaborator al poliției politice comuniste.

Celelalte afirmații pretins calomnioase de către reclamant sunt cele arătate la fila 5 a cererii de chemare în judecată, regăsindu-se pe site-ul Asociației Civic Media, eventual putând fi imputate acesteia (a se vedea însă considerațiile pe acest aspect făcute la pct. I al prezentelor concluzii scrise).

Însă, la o privire mai atentă, se poate observa că site-ul Asociației Civic Media nu face decât să redea alte informații care circulau la acea vreme pe internet.

¹⁵ „SRI a predat CNSAS dosarul fond rețea nr. 154425, cuprinzând documente din perioada 1968-1977, deschis în vederea recrutării domnului Berindei Mihnea, student la Facultatea de Istorie a din cadrul Universității București. Recutarea avea ca scop încadrarea unor "elemente cunoscute cu atitudine ostilă". Într-o notă raport emisă de direcția I la 16.12.1969 se consemnează faptul că domnul Berindei Mihnea "a fost recrutat la data de 08.06.1968" pentru încadrarea informativă a unui "element lucrat activ"... Totodată, în dosar se menționează existența a două nume conspirative - "SANDU" și "MIRCEA" - atribuite domnului Berindei Mihnea în perioada 1968-1977, inclusiv după plecarea sa în Franța, la data de 18.03.1970" - Din considerentele Deciziei 1707/14.12.2006 a CNSAS.

Acest fapt este prezentat în mod explicit pe site, Asociația Civic Media nefăcând nici o clipă încercarea de a prezenta aceste opinii ca fiind ale sale. Prin mențiunea făcută, se arată în mod explicit faptul că se redau informații care circulau pe internet la sfârșitul anului 2006.

Cu alte cuvinte, Asociația Civic Media nu este autoarea acestor afirmații pretins calomnioase, reclamantul putând să se îndrepte direct către autorul acestora, indicat în cuprinsul materialului.

Mai mult decât atât, aceleași afirmații s-au regăsit și în alte surse, spre exemplu pe site-ul <http://ro.altermedia.info>, cu dată anterioară postării pe site-ul Asociației Civic Media.

În această situație, autor al afirmațiilor colomnioase și/sau insultătoare este persoana (fizică sau juridică) ce deține site-ul <http://ro.altermedia.info>, iar nu Asociația Civic Media, cu atât mai puțin subsemnatul sau ziarul Ziua.

3. Nu este îndeplinită condiția răspunderii civile delictuale privind vinovăția subsemnatului

(i). Prin prisma profesiei mele de ziarist, am urmărit doar informarea completă și corectă a publicului cititor cu privire la una dintre problemele importante și de actualitate ale timpului prezent: componența și activitatea Comisiei Tismăneanu

Nu am încercat denaturarea imaginii reclamantului prin prezentarea unor informații false, ci am încercat prezentarea acestuia în lumina unor informații veridice, preluate din surse de încredere (Decizia CNSAS nr. 1707/14.12.2006).

Fac mențiunea că la data emiterii Deciziei antementionate, precum și la data publicării articolului meu în ziarul Ziua (24.07.2007), această instituție (CNSAS) își desfășura activitatea în mod legal, fiind obiect de interes al opiniei publice.

(ii). Nu am depășit limitele libertății de exprimare, limite ce, în contextul poziției reclamantului de persoană publică, sunt mai largi, fapt recunoscut în mod constant de jurisprudența CEDO

În acest sens indic spre exemplu Cauza *Hrico c. Slovacia*, respectiv Hotărârea din 20.06.2004 a Curții Europene pentru Drepturile Omului ("CEDO"). Prin

considerentele hotărârii se arată că limitele libertății de exprimare sunt mai largi în ceea ce privește o persoană ce pătrunde în viața politică.

În ceea ce privește demersul Comisiei Tismăneanu, acesta este unul eminent politic, fapt ce nu poate fi contestat.

(iii). Reclamantul nu indică legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu – reparația cerută este disproporționat de mare, depășind cu mult limitele unei juste reparații

Așa cum a arătat, prejudiciul nu este dovedit de reclamant, el este doar unul afirmat. Mai mult decât atât, fiind vorba depre o pagubă "morală", lipsesc criteriile obiective de cuantificare a pagubei, revenind așadar instanței de judecată această sarcină, în ipoteza în care s-ar da câștig de cauză reclamantului.

Apoi, arăt că în sarcina subsemnatului nu poate fi reținută decât afirmația tangențială făcută în articolul publicat în ziarul Ziua în data de 24.07.2007, ce nu poate fi calificată ca faptă ilicită.

Afirmația a fost făcută având la baza mai multe surse, printre care se numără considerentele Deciziei nr. 1707/14.12.2006 a CNSAS.

Fiind o afirmație tangențială, singulară și justificată, chiar dacă s-ar reține existența elementului ilicit, efectul ei asupra reclamantului este unul minim, care nu justifică acordarea de despăgubiri, cu atât mai mult nu ar putea justifica cuantumul sumei de 80.000 lei / 250.000 lei (în total 330.000 lei) solicitată ca reparație¹⁶.

Am analizat de altfel acest aspect și mai sus, la pct. III, A, 1, iv.

Sub un alt aspect, pentru cuantificarea prejudiciului suferit de reclamant, ar trebui avută în vedere și calitatea acestuia de persoană publică, membru al Comisiei Tismăneanu.

Subiectul deosebit de important al analizei respectivei comisii a dus la preocuparea publicului larg față de acest subiect. Inclusiv componența Comisiei și calitatea membrilor săi a făcut obiectul analizei presei românești și internaționale în general precum și a subsemnatului în particular.

¹⁶ Mai mult decât atât, a doua pretenție, publicarea pe cheltuiala proprie în 10 ziare de circulație națională apare drept exagerată în același context. Prin aceea că se cere suplimentar publicarea și într-o a 11-a apariție (în însuși ziarul Ziua) se dă un caracter și mai exagerat pretenției.

Caracterul important al demersului a făcut ca membrii comisiei, în frunte cu Vladimir Tismăneanu să fie analizați de opinia publică, în ceea ce-l privește pe reclamant existând motive temeinice pentru a justifica afirmația.

În calitatea sa de membru al Comisiei antementionate, reclamantul putea și trebuia să se aștepte la critici și/sau acuze, însă, dacă ar fi considerat că am încălcat prevederile Codului deontologic al ziariștilor, ar fi putut să se adreseze Consiliului de onoare sau ar fi putut cere direct un drept la replică în paginile ziarului Zăua.

Însă reclamantul nu a întreprins un astfel de demers, preferând să solicite drept despăgubire sume exorbitante.

**B. ÎN CEEA CE PRIVEȘTE OBLIGAREA LA ASIGURAREA PUBLICĂRII
HOTĂRĂRII JUDECĂTOREȘTI CARE SE VA PRONUNȚA ÎN
PREZENTA CAUZĂ ÎN 10 ZIARE, PE CHELTUIALA MEA ȘI A
CELORLALȚI PĂRĂȚI**

Și această pretenție este neîntemeiată, deoarece formularea acestui capăt de cerere duce la depășirea cu mult a unei reparații integrale a pretinsului prejudiciu.

Cred că reclamantul s-a folosit de acest procedeu (solicitarea ca hotărârea ce se va pronunța să fie publicată într-un număr de 10 ziare de largă circulație) pentru a influența aprecierea instanței față de elementul cheie al cauzei: dovedirea existenței și stabilirea întinderii pretinsului prejudiciu.

După cum într-o oglindă concavă sau convexă, imaginea apare fie mai mare fie mai mică decât în realitate, tot astfel formularea celui de al doilea petit al acțiunii a avut menirea de a influența convingerea judecătorului față de proporțiile pretinsului prejudiciu și față de primul petit al acțiunii.

Dau ca exemplu o altă cauză ce a avut ca obiect cererea de reparație integrală a unui prejudiciu: A a cerut instanței să îl oblige pe B să repare un acoperiș pe care acesta îl stricase. Ar fi fost absurd ca, în virtutea principiului reparației integrale a prejudiciului, A să ceară instanței ca B să îi repare de 10 ori acoperișul!

Revenind la cauza de față, apreciez ca disproporționată această solicitare a reclamantului, dat fiind că pretinsa faptă ilicită s-a produs în paginile unui singur ziar.

Reclamantul nu motivează în nici un fel această pretenție.

În opinia mea, dacă s-ar admite această cerere, s-ar da eficiență unui eventual nou principiu de drept, acela al „reparației excesive a prejudiciului suferit”. Din fericire însă, un asemenea principiu nu există, iar instanța de fond trebuie, în cadrul efortului de a determina existența și întinderea prejudiciului, să cenzureze și acest aspect.

În acest context, măsura dispusă are mai degrabă un caracter punitiv decât reparatoriu, fiind neîntemeiată.

Având în vedere cele arătate, pretențiile formulate de reclamant sunt neîntemeiate, iar demersul său excede cu mult limitelor unei juste reparații.

Chiar dacă se va trece peste argumentele privind netemeinicia acțiunii, suma pretinsă este disproporționat de mare față de singura afirmație care eventual mi-ar putea fi imputată, cea publicată sub semnătura mea în ziarul Ziua la data de 24.07.2007.

Solicitarea publicării unei eventuale hotărâri favorabile reclamantului în 10 (sau chiar 11) ziare de circulație națională depășește cu mult limitele unei reparații juste și echitabile, având caracter punitiv, iar nu reparatoriu.

ÎN CONCLUZIE, vă solicit:

- admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive față de pretenția reclamantului de a fi obligat la plata sumei de 250.000 lei reprezentând despăgubiri pentru "*publicațiile apărute pe site-ul Asociației Civic Media*";
- pe fond, respingerea cererii ca neîntemeiată.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu considerație,

Victor-Alexandru Roncea

Prin av. Dan Chiriac

SCA ȚUCA ZBÂRCEA & ASOCIAȚII